

Abstrakt

Tato diplomová práce se zabývá literaturou, která na přelomu devatenáctého a dvacátého století v různých žánrech zpracovávala problematiku „pražské spodiny“, tedy skupiny sociálně vyčleněných a ponižovaných obyvatel Prahy. Jejím hlavním cílem je charakterizovat postavu bezdomovce, člověka bez přístřeší, neboli „pražského tuláka“, který se coby specifická literární postava v této literatuře opakovaně objevuje. Tato práce popisuje několik konkrétních pražských tuláků, které posléze porovnává s literárním typem tuláka (teoretické poznatky o této postavě přejímá z prací Daniely Hodrové) a ukazuje, ve kterých aspektech jsou ovlivněni prostředím velkoměsta, v němž žijí. Vedle toho také nahlíží, jakým způsobem je ve sledovaných dílech zobrazován prostor Prahy, neboť pražský tulák je se svým městem pevně spjat a do značné míry je jím determinován.

Primárně se práce zabývá díly prozaickými (bylo do ní však zařazeno i několik dramát) a snaží se zaměřit především na dnes již nepříliš dobře známé autory, jako byli R. J. Kronbauer, K. L. Kukla, V. Plaček, F. L. Šmíd, J. Hais Týnecký a další.

Klíčová slova

Praha, „pražská spodina“, tulák, žebrák, sociální problematika, literární postava, prostor